

opererer. Det er samme vilkår. Det er samme betingelser.

Jeg giver ikke nogen positiv særbehandling til nogen – andet end de særbehandlinger, som nogen i dag med et kig i bakspejlet kan finde ud af at de måske er blevet til, men på tidspunktet, hvor disse kontrakter er blevet indgået, var det sikkert ikke den opfattelse, licenshaverne eller koncessionshaverne havde på det område her.

Det er ikke rigtigt, at jeg ikke diskuterer samfundsmæssige hensyn, vil jeg sige til hr. Søren Kolstrup. Jeg bestilte næsten ikke andet end at fortælle, hvilken overordnet samfundsmæssig gavn hele dette eventyr har haft for det danske samfund. Det er et olieeventyr, det er et gas-eventyr af en størrelsesorden, der selvfølgelig kan få folk og partier – og al respekt for det – til at sige, hov, er der ikke noget, vi kan jage her, i håb om kortvarige, kortsynede gevinster, som på det længere sigt i mine øjne kommer til at koste samfundet meget mere end de kortsigtede gevinster, hr. Søren Kolstrup er ude efter.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det fru Eva Møller som ordfører.

Eva Møller (KF):

Nordsøen er et område, der er, og gennem hele vores historie har været, af utrolig stor betydning for hele det danske samfund. Tidligere var det på og i havet. Nu er det under havbunden.

I 1962, da A.P. Møller fik eneretsbevilling til efterforskning og udvinding i hele den danske undergrund, var der ikke mange, der troede på ideen, og vel slet ingen, der forestillede sig, at Danmark ville blive eksportør af gas og olie, men i 1972 blev den første olieproduktion sat i gang, og siden er det bare gået derudad.

I oliekrisens tegn blev koncessionsvilkårene i 1980 genforhandlet, og der kom vidtgående ændringer. Den daværende socialdemokratiske regering ønskede at fremme forsyningssikkerheden og dermed mindske Danmarks afhængighed af de arabiske olielande.

Aftalen af 19. maj 1981 indeholdt følgende vidtgående ændringer og nye elementer: Tilbagelevering inden 1986 af ca. 98 pct. af området, en statslig forkøbsret gennem DONG af indtil 40 pct. af DUC's olieproduktion, en forpligtelse for DUC til at benytte statens rørledning samt betale etablerings- og driftsomkostningerne for denne og endelig 5 pct. transportafgift.

Det er vist ikke for meget at sige, at der i disse forhandlinger blev lagt et endda særdeles hårdt

pres på A.P. Møller, hvis eneret man ønskede at bryde.

Regeringen fulgte året efter, i 1982, op med kulbrinteskatteloven, der gav mulighed for at beskatte ekstraordinært store indtægter ved udvinding af kulbrinter.

Som et led i 1981-aftalen har A.P. Møller igen årene 1982, 1984, og 1986 tilbageleveret 98 pct. af det oprindelige areal i Nordsøen.

Ifølge aftalen skal der også tilbageleveres såvel i år 2000 som i år 2005 for endelig at tilbagelevere det hele ved koncessionens udløb i år 2012.

Det er dog således, at man såvel i år 2000 som i år 2005 ikke skal tilbagelevere arealer, hvor man enten producerer, eller hvor man har konstateret forekomster, der kan produceres fra, og derfor må vi nok erkende, at de tilbageleveringer, der har fundet sted i år 2000, vil være de sidste, der kommer.

1981-aftalen lagde ud over alt dette også op til en mulighed for at regulere selskabets aktivitet i de resterende arealer med nye procedurer og arbejdsforpligtelser. Den gav anledning til en ny undergrundslov og til det rundesystem, som vi kender i dag.

Sammenfattende må det vist konstateres, at den tid enhver tid siddende regering har ganske gode muligheder for at have og holde styr på den kulbrinteindvinding, der foregår fra dansk side.

Den aftalte procedure med udbudsrunder af koncessioner er til fulde lykkedes, idet resultatet af den seneste runde i 1998 blev 17 nye koncessioner og flere nye selskaber. Det er for tidligt endnu at vurdere resultatet af disse udvidelser, og derfor er det også for tidligt at sige, hvornår en eventuel ny udbudsrunde kan finde sted.

Det Konservative Folkeparti ønsker, at udnyttelsen af Nordsøens energiresourcer skal ske på følgende måde:

At de ikke fornybare ressourcer, olie og gas, udnyttes så effektivt og så økonomisk som muligt; at der benyttes nyeste nutidsteknik, så udbyttet bliver størst muligt; at brugerudstyr og materiel udnyttes så rationelt som overhovedet muligt; at udvinding og efterforskning sker på vilkår og betingelser, der til enhver tid er tidsvarende og sammenlignelige med andre landes, så dansk ekspertise udnyttes her i landet; at udnyttelsen sker kontinuerligt af hensyn til beskæftigelsen – i øjeblikket beskæftiger alene A.P. Møller 1.000 medarbejdere derude – og at koncessionshaverne får mulighed for en rimelig for-